

[Ninn-Hansen]

dårlige tider ringere her i landet, men i stedet for bestræber os for at få bedre tider her i landet. Det sker også på baggrund af enstemmige advarsler fra dansk erhvervsliv, der siger, at denne løsning ikke er holdbar, og som advarer os alle imod at gennemføre noget, der vil ramme dansk erhvervsliv, produktionen og eksporten.

Det sker på et tidspunkt, hvor statsministeren – ligesom kong Belsazar, der er omtalt i Daniels Bog og så et mene tekel på væggen – i dag har fået oplysning om nye olieprisstigninger, altså ved, at hvis man i denne situation gennemfører en dyr løsning, vil vi blive ramt ekstra hårdt her i landet.

Det er ikke nødvendigt for mig at nævne den utilfredshed, der er i funktionær- og tjenestemandsgupper. Vi var stærkt inde på den ved anden behandling, og på denne baggrund advarer jeg statsministeren imod at følge det op, som flere regeringsrepræsentanter er i god gang med, nemlig at sige: den løsning, regeringen foreslår, er den eneste mulighed for at undgå en konflikt her i landet. Statsministeren ved jo, at det simpelt hen er usandhed at sige dette. Der er mange andre muligheder for at hindre en konflikt, og vi kan gøre det nu i fællesskab. Statsministeren har en mulighed for, da vi heldigvis ikke ventede med tredje behandling til den sidste dag, inden konflikten kunne bryde ud, at afbryde denne tredjebehandling og søge at samle et flertal blandt de partier, der gerne vil medvirke til at hindre en konflikt, og det er jo mange. Jeg kan egentlig kun se 20 medlemmer i denne sal, der vil lade konflikten løbe. Statsministeren kender jo ikke alene sit støtteparti venstre, men også de partier, som statsministeren engang kaldte de indkomstpolitiske partier, og som i andre situationer ligesom nu, tror jeg, for alles vedkommende vil være parate til at hjælpe til.

Vi ønsker en anden og bedre løsning, men det er selvfølgelig ganske forkert at sige, at hvis det forslag, regeringen har fremsat, bliver forkastet, får vi konflikt her i landet. Det konservative folkeparti vil i den situation være parat til på grundlag af det forslag, der foreligger, at gennemføre en forlængelse f. eks. for et halvt år, således at man får tid til at gennemføre en ordentlig løsning. Jeg tror, at andre partier vil det samme.

Vi er jo mange her i tinget, over 130, der ikke ønsker konflikt, og som er parate til at

gribe ind. Vi ville gerne have forhandlet tidligere, og vi har prøvet gennem 8 samråd i arbejdsmarkedsudvalget at komme til det. Vi fik først mulighed for det, da regeringen omsider fremkom med sit forslag. Hvis det for regeringen værste skulle ske, at den mener, at den, da den ikke har flertal, må træde tilbage, er vi også parate til at medvirke til at gennemføre en ordning, så vi undgår konflikten.

Dernæst min appel til statsministeren. Vi har jo diskuteret i den korte tid, der har været til det, hvilke muligheder der er for at undgå den stigning i lønudviklingen, som det økonomiske sekretariat gør op til 9,4 pct. i det første år. Har vi en mulighed? Vi foreslog ved et ændringsforslag ved anden behandling, at vi standser lønglidningen. Vi har fået den meddelelse fra det økonomiske sekretariat, at man ikke kunne være sikker på, at det var begge de 2 pct., som lønglidningen udgør, der dermed ville forsvinde i det første år, og at det kunne skabe vanskeligheder i det andet år. Men jeg tror, det er dette første år, det drejer sig om, og selv om det ikke skulle blive de fulde 2 pct., vil det selvfølgelig være værdifuldt, at lønudviklingen bliver noget med 7 pct. i stedet for 9 pct. Den mulighed er til stede. Der er også andre, det indrømmer jeg.

Jeg havde forventet, at venstres politiske ordfører havde sagt noget om de tanker, venstre har om dyrtidsreguleringen, og som jeg går ud fra at regeringen har drøftet. Der er vel nogle, der mener, at hr. Ellemann-Jensens udtalelse i går, hvor han bebrejdede os andre, at vi ikke ville medvirke til at hindre virkningerne af dyrtidsreguleringen, var en af de sædvanlige polemiske bemærkninger. Det er jeg ikke sikker på. Jeg opfattede det som et nødskrig fra venstre: er der dog ingen, der vil hjælpe til her i sidste øjeblik for at hindre dette? Og svaret er klart: jo, det vil vi gerne, og det har vi hele tiden villet. Jeg er ikke klar over, hvilke forslag det drejer sig om. Jeg har anmodet udenrigsministeren om at meddele – det vil altså ikke ske før her i dag – hvilke forslag venstre har med hensyn til dyrtidsreguleringen, for man kan selvfølgelig ikke skælde os andre ud for ikke at støtte forslaget, hvis man ikke vil oplyse, hvad det består i. Hvad er indholdet? Hvor når er det fremsat? Under hvilke omstændigheder er det fremsat? Hvad vil det forslag,